

[Fanger.]

Måske vil det være rigtigt, at man i et udvalg drøfter fordele og ulemper ved lovforslaget, og i så tilfælde vil vi gerne medvirke dertil.

Axel Sørensen: Hvis man skulle følge den ærede forslagsstiller, ville der ske en ændring i statsbanelovens § 41, men man må huske, at det vil betyde en forhøjelse af fragtsatserne, hvad der sikkert vil føre til, at disse forsendelser i højere grad går udenom statsbanerne, hvor det er muligt. Man må huske på, at DSB og dets personale under alle forhold har samme pligt til at drage omsorg for, at forsendelserne når sikkert frem.

Den ærede forslagsstiller nævnte, at de private transportmidler dækker fuldtud, det vil sige, at man der giver større sikkerhed for, at forsendelserne når frem. Det er denne sikkerhed, man måske i højere grad burde søge fremmet på DSB således, at risikoen for forsendelsers bortkomst bliver mindre og det derfor bliver mindre påkrævet at udvide erstatningspligten, således som den ærede forslagsstiller insisterer på. Men da der her er forskellige spørgsmål, som det kan have sin interesse at tale om, mener også mit parti, at lovforslaget bør drøftes i et udvalg.

Alfred Jensen: Det tilfælde, der har fremkaldt de to spørgsmål og dette lovforslag, synes at afdække visse urimeligheder i statsbaneloven. Jeg kan i vid udstrækning følge forslagsstilleren i de betragtninger, han har gjort gældende. Det forekommer mig, at der her er urimeligheder, som bør rettes. Om det kan ske på den måde, det ærede medlem foreslår, er et andet spørgsmål, men jeg forstår, at der er enighed om, at problemet bør undersøges, for at man kan nå frem til mere betryggende forhold på dette område. Den kommunistiske gruppe ser velvilligt på lovforslaget og håber, at der må komme et resultat ud af forhandlingerne.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg blev helt dårlig tilpas, da den ærede forslagsstiller med sit skarpe blik rettet mod mig og med høj stemmeføring spurgte, om det ikke var på statsbanerne, varepartiet var blevet stjålet. Det har vi

ikke benægtet, men jeg vil gerne advare det ærede medlem mod at tro, at det var mig, der gjorde det.

Det ærede medlem sagde, at da ændringen vedrørende statsbanernes pligt til erstatning blev vedtaget i 1946, havde man sagt, at den kun ville få betydning, hvor det drejede sig om kostbarheder, d. v. s. meget store værdier. Når man bruger udtrykket kostbarheder, må man sætte det i relation til, hvad der må ydes for at få befordret dem, og jeg synes nok, man kan bruge betegnelsen kostbarhed, når udgiften til forsendelse er 1 kr. 75 øre og værdien 600 kr. Det var sådanne urimeligheder, man ville komme om ved, da man vedtog ændringen i 1946.

Det forekommer mig iøvrigt, at det ærede medlems argumentation denne gang var noget tynd. Jeg blev bestyrket i denne opfattelse, da det ærede medlem talte om rutebilernes fulde erstatningspligt. Havde det ikke været rigtigere i samme forbindelse at sige, hvad der bliver betalt for at få transporteret en pakke med rutebil over en afstand af 600 km? Hjemme hos os giver vi 2 kr. for at få transporteret en lille pakke 7 km. Jeg ville tro, at udgiften for transport med rutebil af en pakke til en værdi af 600 kr. over tilsvarende afstand ville have ligget mellem 5 og 6 kr. Hvis den forsender, der er tale om, havde betalt 3 kr. 60 øre i forsikring plus 1 kr. 75 øre i fragt, havde han forsikret hele forsendelsens værdi, de 600 kr. Jeg tror derfor ikke, dette eksempel med rutebilerne duer, for det må stadig tages i betragtning, hvad man må betale for at få transporteret varen.

Jeg har selvfølgelig ikke det fjerneste imod, om man drøfter spørgsmålet i et udvalg, og jeg skal være villig til at give alle de oplysninger, som et eventuelt nedsat udvalg måtte ønske.

Forslagsstilleren (Oluf Pedersen): Ja, jeg må jo takke for modtagelsen, ikke mindst da de ærede ordførere tilsyneladende ikke var, om jeg så må sige, slet så sure som den højtærede minister.

Det ærede medlem hr. Victor Gram forstod i og for sig godt, at bestemmelsen kunne medføre uretfærdigheder, men mente, at den ændring, jeg har foreslået, ville få mange konsekvenser, og derfor burde vi se på sagen